

вамъ не умираше отъ гладъ и отъ бой. Причината на това била че народа робувалъ на разни богаташи или плащалъ голъми даноци, които отивали въ ржцѣтъ пакъ на тѣзи богаташи: така щото макаръ че той изработвалъ много стока, но тя отъ него са отнемала и отивала въ чужди ржцѣ. Нека въ таково общество да бждѣтъ 100 пѣти по много паритѣ народа все пакъ ще тегли като волъ, защото той са труди не за себѣ си, а за другитѣ. Ако нѣкой отъ силнитѣ поиска да направи, щото народа да е добръ, то трѣба да са погрижи щото народа да са избави отъ робството, да му са даде земя, и даноцитѣ земани отъ него да са харчѣтъ за ползата му, за школи, добри пѣтица и т. н. Ако това не бжде направено, то народа, колкото стоки и да изработва, пакъ нѣма да види бѣлъ свѣтъ.

Повтарямъ йоще веднѣжъ, че богатството не зависи отъ количеството на паритѣ които има въ обществото, а отъ количеството на стокитѣ, и отъ това, кой владѣй тѣзи стоки, сичкото ли общество, или само нѣколко души. А пари трѣба да има толкова, щото да не оставѣтъ прѣчки при размѣната на стокитѣ. Напр., ако стоката е много, а има само три монети (зхрна), то въ едно врѣме може да правѣтъ размѣна само трима, които иматъ тѣзи монети; а другитѣ, ако искѣтъ нѣщо да купѣтъ, трѣба да чакѣтъ, до като на нѣкого отъ тримата, които имѣтъ монети, дотрѣба и отъ тѣхната стока; само тогава, като земѣтъ отъ тѣхъ паритѣ, тѣ могѣтъ да си купѣтъ щото имъ потрѣба. Но такива добротестити за веднѣжъ могѣтъ да бждѣтъ не по много отъ трима, защото и монетитѣ сѣ само три. Така щото, много ще са принудѣтъ да правѣтъ размѣна съ стокитѣ си; за да са избѣгне това, трѣба да са увеличи количеството на паритѣ. Сжщата пречка ще бжде ако паритѣ сѣ твѣрдѣ голъми, напр. все лири. Мени ми трѣба да си купѣ нѣщо за 10 гр., а азъ трѣба да